

C O N T R O L O R U L

Nu se poate să nu-l cunoașteți! El se regăsește la fiecare organ de trafic. Sau dacă nu-l aveți, ar trebui să-l inventați. El este sarea și piparul echipei. Profesional nu ai ce să-i reproșezi, dar nu acesta este marele lui merit. NU. El se remarcă în primul rând prin atitudine și dialog.

El are o părere personală despre orice subiect în discuție. Puțin nonconformistă, dar argumentată. Serios, sau doar cinic. Cu mult humor de fiecare dată, dar și cu o doză de sarcasm și acid cianhidric.

Nu-i place să iasă oficial și plin de sine la rampă, cu morgă de lider de opinie, dar nu poate nici să treacă cu vederea anomaliile sau inadvertențele din discursul celorlalți. Mai ales atunci când vorbitorul se erijează în mare cunoscător și orator.

Nu-i place să audă exprimări în clasică limbă de lemn, și atunci începe să arunce săgetuțe. Vizibile sau doar sesizabile pentru cei care-l cunosc.

Nu știi întotdeauna ce opinie are de fapt, pentru că spusele lui sunt aparent și pro și contra,

sau nici, nici. Dar are imediat susținători, imitatori, îngânători, adepți sau, oponenti, lezați, ofuscați și contrariați. Deschide de fapt o polemică. Cu cine? Cu toată lumea. Celor care l-au susținut le demonstrează că fac o eroare. Celorlalți, că nu au argumente suficiente pentru a contracara ofensiva lansată aparent la întâmplare.

Dacă se face ceva, după opinia sa, se face prost și inutil. Dacă nu se face nimic, era de așteptat. Niciodată controlorii n-au fost consecvenți, uniți și plini de inițiativă.

Dacă șefii dau dispoziții care lezează drepturile salariatului de rând, e dreptul și datoria lor să-și impună strategia, să conducă. Dacă deciziile date sunt în concordanță cu opinia majorității, e dovada clară că n-am evoluat mai de loc și suntem niște sclavi prin naștere și educație comunistă.

El nu este cu adevărat mulțumit, dar nici pe departe total nemulțumit. El nu are cereri inacceptabile, dar nici nu face exces de zel. Atâta doar cât să i se facă simțită prezența

Nu e de acord nici cu vocea poporului, care mereu cere câte ceva, dar

nici cu cei care tac și nu au nici o opinie, părere sau idee.

Vrea ca munca lui să fie răplătită. Cum se cuvine, ca-n West. Dar recunoaște că munca și atitudinea nu sunt identice. Că noi nu facem nici ce fac, nici cât nici cum fac cei din West. Dar nu din cauza lui. El s-ar adapta imediat. Alții însă... ar mai rămâne de văzut.

El nu se teme ca alții de examenul de licență. Nu pentru că ar fi de 10 pe linie, dar nu e cazul. Ce, a picat cineva vreodată, definitiv? Nu.

El nu este membru de sindicat. Și nu pentru că ar considera activitatea sindicală inutilă sau inoperantă. Nu! Ci pentru că nu se consideră reprezentat cum ar fi de dorit: să fie întrebat și să se țină cont de părerea lui. În opinia lui, reprezentanții sfârșesc prin a se reprezenta pe ei înșiși. Se dau după vânt, sau își dau cu stângu'n dreptu. Asta dacă nu lasă să se întrevedă că ar avea și alte interese.

Întrebarea lui: Care-i problema voastră?

Concluzie: Important e să pari interesat. Să mimezi bine.

*Semnează,
CTA SUCĂ...Autoportret*

aTIPIC